

Patrullen Swampens äventyr

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

Del 4: Lägerbålet

Patrullen Swampen var på läger. På kvällen skulle det vara lägerbål. Alla patruller hade fått i uppgift att komma med något roligt till lägerbålet.

- Vi kan väl göra en stafett, tyckte Wilma.

- Ja, en där olika patruller får tävla mot varandra och så har vi ett ledarlag, sa Petter.

Tillsammans bestämde de att de skulle göra en tävling där de olika lagen skulle flytta vatten med hjälp av en matsked från en hink till en annan. Det var en ganska lång sträcka som de skulle gå-springa.

Niko ville berätta en rolig historia och Martina och Evelina ville spela en sketch.

Så var det kväll. Alla scouterna på lägret samlades kring lägerelden. Oskar började med att ta upp lägerbålsropet: "Fram med lägerbålshumöret, alla måste vara med. Dås i sinnet rost i rören måste genast sköljas ner. Ni där borta är ni klara? Jajamensan, fattas bara. Bra då sätter vi igång med en glad och munter sång." Sedan sjöng alla för full hals: Omkring vår eld..... Stämningen var på topp redan från början. En patrull får grannkåren höll i en tävling och sedan var det Swampens tur. Fyra patruller och ett ledargång tävlade mot varandra med att springa med vatten. Det blev mycket skratt när deltagarna krockade med varandra och vattnet spilldes ut. Tur att vi är utomhus, tänkte Johanna. Trots allt spill på vägen så var det en hel del vatten som kom fram till sluthinken och när tävlingen var över visade det sig att det var patrullen Snögubben från Åmot som vunnit.

Niko berättade sin historia och alla skrattade så de nästan fick ont i magen.

Efter några sånger var det Evelinas och Martinas tur att spela upp sin sketch. De gjorde verkligen succé.

Lägerbålet avslutades med en andakt och så bad man scoutbönen. Patrullen Swampen som satt nära elden stannade kvar när de andra gick tillbaka till sina tält. Det var så mysigt att sitta där under lägerbålsfilten och titta in i elden som höll på att brinna ut. Värmen strålade mot dem, glöden bildade ett oändligt antal mönster. De var alldeles tysta. Efter ett tag sa Simon:

- Kan vi inte sitta så här hela natten? Bara ha det bra.

- Ni behöver sova också, svarade Johanna, men vi kan stanna en stund till.

Plötsligt sa Alex: "Jag funderar på en sak. Tror ni att Jesus och lärjungarna satt så här och myste runt elden när alla människor hade gått hem?"

- Jesus och lärjungarna hade väl aldrig lägerbål med rop, sånger och sketcher, skrattade Niko.

- Säg inte det, sa Oskar. Jag tror att Jesus och lärjungarna hade det väldigt roligt ihop många gånger. Jag tror att de skrattade och busade och berättade roliga historier för varandra när de satt runt elden på kvällarna. Vi får inte göra Jesus för allvarlig. Vi pratar ofta om att Jesus alltid är med oss och jag är övertygad om att Jesus är med oss här på lägret. Och han har varit alldeles speciellt mycket med oss den här kvällen när vi har sjungit och skrattat och jag tror han har skrattat lika mycket som vi åt Nikos historia, sketchen som Evelina och Martina gjorde, för att inte tala om när vi hade vattenleken. Jag tror också han sjungit med i alla våra sånger.

Men Jesus är inte bara med oss under lägerbålet, han finns kvar hos oss nu också. Sitter tillsammans med oss, fast vi inte kan se honom. Jag tror, att vi, när vi sitter så här och har det så gott, kan vi också nästan höra hur Jesus talar till oss.

- Du menar att det är han som gör att vi vill stanna kvar, frågade Alex.

- Kanske det, han omsluter oss just nu på alla sidor, så som vi sjunger ibland och då kan vi känna en alldeles speciell närhet till honom, svarade Oskar.

Patrullen Swampen satt kvar en stund, sedan började Simon sjunga: Du omsluter.....